

ЯВЛЕНИЕ XII.

Горни-тъ.

Владыка-та.

Тука ся показва неблагодарность отъ странж-тж на княгыниѣ-тж. Вые ми казахте, какво тя отъ голѣмж-тж си любовь кѣмъ Самуила е до толкози болна, що-то ако не ся вѣичѣе съ него, ще стане нѣкакъ, а сега гядамъ противно-то.

Сурсовулъ.

То си е сама-та истина, и сега не можа да дочяка вѣичило-то, защо-то зло-то въ нѣѣж надви, та и побърка ума.

Самуилъ.

Това си го има тя. Много пжтѣе додѣ-то си приказвахъ съ нѣѣж любовно, изеднѣжъ и става лошево и зема да барбори пѣкси си работы, дѣ-то никакъ не ся былы, тѣѣ сжще както сега.

Владыка-та.

Както и да е, по сега азъ не могж тури вѣичило на главж и, до дѣ не ся увѣриѣ отъ самж-тж княгыниѣ. (Владыка-та си отива, слѣдъ него и боларе-гѣ.

ЯВЛЕНИЕ XIII.

Сурсовулъ, Самуилъ, Тулло. (Кѣѣ-гѣ дохожда).

Сурсовулъ.

Тулло, дѣ е княгыня-та ?